

De Pijpkrant

ONAFHANKELIJKE BUURTKRANT UITGAVE: WIJKCENTRUM CEINTUUR, GERARD DOUSTRAAT 133, 1073 VT AMSTERDAM, 33ste JAARGANG, NUMMER 8 | NOVEMBER 2004

FOTO GERT MEIJERINK

**Vertraging
en missers bij
Noord-Zuidlijn
pagina 2**

- **Grote beroering over huurplan •**
- **Boomtuin bindt bewoners Van Woustraat •**
 - **Jongeren over hun Diamantbuurt •**
 - **Quicksand-kunstproject in De Pijp •**
- **Nieuw: inburgeren met De Pijpkrant •**
 - **Maeve van der Steen •**

Activiteitenprogramma Cinetol 2004 – 2005

Meiden 11 t/m 15 jaar

Maandag: Kickboksen van 18.30 – 19.30 uur, 12,50 = 1 keer / 20,- = 2 keer per week. Dinsdag: Sportclub van 16.00 – 17.30 uur, 3,50. Girly's meidenclub 12+ van 16.30 – 18.00 uur, gratis – voor meiden van de middelbare school. Woensdag: Girly's – Cinetol van 15.00 – 16.30 uur, gratis; Streetdance van 15.30 – 16.30 uur, 15,-; Girly Gang – Meidenclub van 15.30 – 17.00 uur in Buurtcentrum De Pijp, gratis – voor meiden van groep 8; Meidenclub – Cinetol 12+ van 19.00 – 20.30 uur, gratis – voor meiden van de middelbare school. Donderdag: BC Quellijn – Meidenclub van 16.00 – 17.00 uur in Buurtcentrum Quellijn gratis. Vrijdag: Kickboksen van 18.30 – 19.30 uur, 12,50 = 1 keer / 20,- = 2 keer per week

Meiden en jongens 11 t/m 15 jaar

Maandag: Huiswerkbegeleiding

van 16.00 – 18.00 uur, 5,-; Tienerinloop van 15.30 – 18.00 uur, gratis. Dinsdag: Tienerinloop van 15.30 – 18.00 uur, gratis; Huiswerkbegeleiding van 16.00-

Voor alle tieners en jongeren van 11 t/m 23 jaar uit De Pijp

18.00 uur, 5, Computer en internetcursus van 16.00-17.00 uur, 15,-. Woensdag: Breakdance van 17.00 – 19.00 uur, 15,-; Muziek van 19.00 – 20.30 uur, 15,-. Donderdag: Tienerinloop van 15.30 – 18.00 uur, gratis; Huiswerkbegeleiding van 16.00 – 18.00 uur, 5,-; Muziek van 16.00 – 17.30 uur, 15,-; Website bouwen van 16.00 – 17.00 uur, 15,-. Vrijdag: Tienerinloop van 15.30 – 18.00 uur, gratis.

Jongens 11 t/m 15 jaar

Dinsdag: Boyz – Jongens-club van 15.30 – 17.00 uur in Buurtcentrum De Pijp, gratis - voor jongens uit groep 8; Voetballen in de 3e

Dalton van 16.30 – 18.00 uur, 3,50; Kickboksen beginners van 17.45 – 19.15 uur, 15,- = 1 keer / 25,- = 2 keer per week; Kickboksen gevorderden van 19.30 – 21.00 uur, 15,- = 1 keer / 25,- = 2 keer per week. Woensdag: Jongensclub – Cinetol van 16.00 – 17.30 uur gratis; Jongensclub – Smaragd van 16.00 – 18.00 uur, gratis; Voetballen in El Arqam van 16.00 – 17.30 uur in Basisschool El Arqam, 3,50. Donderdag: Wise

Guys – BC De Pijp van 16.00 – 17.30 uur in Buurtcentrum De Pijp, gratis; Sportclub van 16.00 – 17.30 uur, 3,50; Kickboksen beginners van 17.45 – 19.15 uur, 15,- = 1 keer / 25,- = 2 keer per week; Kickboksen gevorderden van 19.30 – 21.00 uur, 15,- = 1 keer / 25,- = 2 keer per week. Vrijdag Club – Community School van 16.00 – 17.30 uur in de Community School, gratis.

Jongeren 15 t/m 23 jaar

Maandag: Huiswerkbegeleiding van 16.00 – 18.00 uur, 11 t/m 18 jaar, 5,-; Kickboksen meiden van 19.45 – 20.45 uur, 12,50 = 1 keer / 20,- = 2 keer per week; Jongereninloop van 19.00 – 21.00 uur, gratis. Dinsdag: Huiswerkbegeleiding van 16.00 – 18.00 uur, 11 t/m 18 jaar, 5,-; Kickboksen jongens van 19.30 – 21.00 uur, 15,- = 1 keer / 25,- = 2 keer per week; Jongereninloop van 19.00 – 21.00 uur, gratis. Woensdag: Streetdance van 15.30

– 16.30 uur, 15,-; Breakdance van 17.00 – 19.00 uur, 15,-; Muziek van 19.00 – 20.30 uur, 15,-; Bollywood / Oosterse dans van 19.00 – 21.00 uur, 25,-; Meidenclub–Cinetol 12+ van 19.00 – 20.30 uur, gratis – voor meiden van de middelbare school. Donderdag: Huiswerkbegeleiding van 16.00 – 18.00 uur, 11 t/m 18 jaar, 5,-; Muziek van 16.00 – 17.30 uur, 15,-; Website bouwen van 16.00 – 17.00 uur, 15,-; Kickboksen jongens van 19.30 – 21.00 uur, 15,- = 1 keer / 25,- = 2 keer per week. Vrijdag: Kickboksen meiden van 19.45 – 20.45 uur, 12,50 = 1 keer / 20,- = 2 keer per week.

De deelnemersbijdrage van de activiteiten wordt betaald per blok (= drie maanden) en deze starten september, januari en april. Inschrijven voor activiteiten kan van maandag t/m vrijdag van 16.00 – 18.00 uur

Yoga in De Pijp

Underschrift: Cursisten van de School voor Yogasana's in actie.

De Yogaschool voor Yogasana's is al meer dan tien jaar in De Pijp gevestigd. Zij geeft les in de klassieke hathayoga die voortkomt uit de traditionele Indiase yoga en bekend staat als Bharatayoga. Specialiteiten: het uitvoeren en aanleren van de lichaamshoudingen (asana's) en ademhalingstechnieken (pranayama's). Daarnaast onder meer yoga voor kinderen onderwezen en een Anti-RSI therapie. Bellen voor een proefles.

School voor Yogasana's, Rustenburgerstraat 233hs, tel 020 6439 209, 06 2462 9870 www.schoolvooryogasanas.nl

Nieuw in De Pijp is de Oki-do Yoga school in de Van Ostadestraat 387. Volgens eigen zeggen kenmerkt Oki-do yoga zich door zowel dynamische als rustige kanten. De methode werd ontwikkeld door de Japanse meester Masahiro Oki (1921-1985). De docenten zijn verbonden aan de Oki-do Yoga school in Laren (Gelderland) en geven al menig jaar op verschillende plaatsen in Nederland les.

Tel 0573 401 932, fax 0573 401 188, email: okidoholland@hotmail.com. Zie ook www.okidoyoga.nl.

REDACTIE

Rode Kruis op zoek naar voorlichters basisscholen

Het Nederlandse Rode Kruis District Amsterdam geeft al een aantal jaren voorlichting op scholen over haar activiteiten. Er wordt voorlichtingsles gegeven aan kinderen uit groep 8. Aan de hand van een leerlingenboekje, een video en verschillende werkvormen geven Rode Kruis vrijwilligers uitleg over de verschillende activiteiten. Zo'n les duurt ca. 1,5 uur. Aangezien steeds meer scholen geïnteresseerd zijn zoeken wij vrijwilligers die het leuk vinden om deze lessen te geven aan kinderen van 11-12 jaar. Het is hierbij belangrijk dat u affiniteit heeft met deze groep en het leuk vindt om iets aan anderen over te brengen. U kunt zelf aangeven hoe vaak u les wilt geven. Uiteraard is er een introductie alvorens u zelf voor een groep les gaat geven.

Indien u belangstelling heeft om vrijwilliger te worden kunt u contact opnemen met José Bosdijk, coördinator vrijwilligerszaken telefoon 6226211 of emailen naar jbosdijk@nrka.nl. Voor meer informatie over de lessen kunt u bellen met Rina Linschoten, coördinator Jeugd en Jongeren, op maandag en woensdag, telefoonnummer 020-622 62 11 of e-mailen rlinschoten@nrka.nl

Nieuwe leesgroep

Samen met de Openbare Bibliotheek Amsterdam start ANBO Amsterdam met een nieuwe leesgroep in De Pijp. Karin van Welt, neerlandica en organisator van 'ANBO gaat Literair' zal op 18 november aanstaande van 14.00 uur tot 16.00 uur in bibliotheek Cinetol, Tolstraat 160, bedoeling en opzet nader toelichten.

De kosten voor deelname bedragen 21 euro. De leesgroep is bedoeld voor ANBO-leden en voor iedereen die lid wil worden. Het lidmaatschap van de ANBO bedraagt 21,50 euro per jaar. Aanmelden bij ANBO Amsterdam, tel 020 624 40 67 of mail naar amsterdam@anbo.nl.

Rommelmarkt in Quellijn

Op zondag 21 november van 12.00 – 15.00 uur is er weer een gezellige rommelmarkt in buurtcentrum Quellijn, Quellijnstraat 62-66 in de Pijp. Voor elk wat wils: sieraden, huishoudelijke artikelen, speelgoed, boeken en diverse kleding en nog veel meer!

Komt allen!!! Info: Buurtcentrum Quellijn, tel.6620667.

Hoe duur mag duurzaam zijn?

In het platform milieu denken bewoners van Oud Zuid samen na over een duurzaam stadsdeel. De slogan 'denk mondiaal, handel lokaal' wordt door het platform milieu in praktijk gebracht. Hierbij valt te denken aan activiteiten als de organisatie van een streekmarkt, een internationale fototentoonstelling over parken als 'Aardse Paradijzen' en een regentonnen actie voor water hergebruik. Het stadsdeel wil op deze activiteiten flink gaan bezuinigen. Dat pikken wij als deelnemers van het platform milieu niet.

We vragen uw morele steun op 10 november als we actie voeren tegen de bezuinigingen op milieu projecten in Oud Zuid. Door aanwezig te zijn bij deze commissie vergadering, kunnen we gezamenlijk laten zien dat milieu en duurzame ontwikkeling gesteund worden door bewoners in Oud Zuid.

Komt allen!

10 november om 20.00 uur, Stadsdeel Amsterdam Oud Zuid, Raadszaal, commissie Finaz (Financiën en Algemene Zaken, waaronder milieu), Karel du Jardinstraat 65.

Meer info

Lilian Voshaar (De Pijp, 4004503), Joke Jongejan (Zuid West, 6620389); Anna Schoemakers (Vondelpark- en Concertgebouwbuurt 6628237).

Colofon de Pijprant

Redactie: Eline Vulmsma | Gepke Andringa | Sandra van Beek | Herbert Koops | Peter Bosland | Ernie Nauta | Steven Diemel | Wolfram Meyer | Marga van Woerkom | Eindredactie: Gert Meijerink, | Gaby Steindl | Bijdragen van: Nora Essenstam | Tjerk Dalhuisen | Fotografie: Gert Meijerink | Gaby | Najem Oulad Ali | Babet Hansen | Abdella Bardi | Opmaak: Gert Meijerink | Illustraties: Eline Vulmsma | Steven Diemel | Druk: Dijkman Offset BV

De Pijprant is een uitgave van Stichting Wijkcentrum Ceintuur. Hij verschijnt acht keer per jaar in een oplage van 16.500 stuks en wordt huis aan huis bezorgd. Voor vragen, opmerkingen of klachten over de bezorging kunt u terecht bij:

Wijkcentrum Ceintuur | Gerard Doustraat 133 | 1073 VT Amsterdam | Telefoon (020) 676 48 00
Email: pijprant@wijkcentrumceintuur.nl | www.wijkcentrumceintuur.nl

Grote beroering over spookachtig huurplan

Het voorstel houdt de gemoederen aardig in bezig. In oude wijken als De Pijp werd door de lokale huurdersverenigingen een speciale krant verspreid. De afgelopen weken verschenen diverse krantenberichten en RTV Noord-Holland besteedde aandacht aan het onderwerp. Op AT5 sprak Felix Rottenberg over 'het spook van Dekker'. Deze VVD-minister heeft zich in korte tijd bijzonder onpopulair gemaakt met een erg ondoordacht plan.

Haar idee is de huurprijs te koppelen aan de waarde van een woning op de vrije markt. Deze zogenaamde WOZ-waarde wordt eens in de vier jaar getaxeerd door de gemeenten, in het kader van de Onroerende Zaak Belasting. Voor woningen boven een bepaalde waarde wil ze de huurprijs-bescherming opheffen, ook voor zittende huurders. Deze krijgen dan in vier stappen een flinke verhoging voorgeschoteld, waarna de verhuurder mag voorstellen wat hij wil. Gevolg is natuurlijk dat in populaire wijken als De Pijp de huren enorm stijgen en huurders met minder geld

gedwongen worden om te zien naar een andere woning. Dat geeft de minister ook doodleuk aan in haar voorstel: "De woning kan daardoor gefaseerd naar het markthuurniveau groeien. Dit geeft huurders de gelegenheid aan het nieuwe huurniveau te wennen, dan wel om te zien naar een andere woning." (Concept huurbrief, pagina 4)

Maar waar naartoe ...?

Mevrouw Jansen is gelukkig in haar woninkje in de Tolstraat. Een populaire buurt, met een hoge verkoopwaarde. Ze heeft vele gelukkige herinneringen aan de tijd dat ze hier nog met haar gezin woonde. De woning was klein voor vier personen, maar de buurt was gezellig. Inmiddels is haar man overleden en zijn de kinderen het huis uit. Ze zit goed op haar 50 m², alleen heeft ze het niet breed met het kleine pensioentje bovenop haar AOW. Daarom ontvangt ze huursubsidie. Als het aan minister Dekker ligt gaat deze volgend jaar met 12 euro per maand omlaag, het jaar daarop loopt dat op naar 15 en in 2007 ontvangt ze 18 euro minder per maand. Dat is

een hoop geld met haar bescheiden inkomen.

Volgens de zelfde plannen mag haar huur in 2006 met circa 4% omhoog, in 2007 met circa 6% en de jaren daarna tot 10%. De huursubsidie groeit niet mee, die gaat juist omlaag. Vanaf 2010 mag de huisbaas vragen wat hij wil en dan moet mevrouw Jansen op haar oude dag weg van haar vertrouwde stekkie. Maar waar naartoe ...?

Dit is een fictief maar uitermate realistisch voorbeeld. Het is dan ook bijzonder merkwaardig dat de woningcorporaties zich achter de plannen van mevrouw Dekker scharen. Zij denken dat de effecten wel meevallen en zien de extra huurinkomsten met gretigheid tegemoet. Tot grote onvrede van onder andere Huurdersvereniging De Pijp. Gezamenlijk hebben de huurverenigingen in de stadsdelen een oproep gedaan aan de woningcorporaties: laat je sociale gezicht zien, als je dat nog hebt! Het antwoord van de Federatie van Woningcorporaties is duidelijk: "Julie zien het allemaal veel te negatief, en ook wethouder Stadig geeft een verkeerd beeld."

Stadig is bang voor een opsplitsing van Amsterdam in arme en rijke wijken. Nieuwe bewoners met een niet al te hoog inkomen hebben immers geen kans in de populaire buurten als de plannen doorgaan. Een verdeelde stad en dat staat nou juist haaks op het kabinetsbeleid. Hetzelfde kabinet dat nu deze huurplannen wil invoeren. Eind november stemt de Tweede Kamer, en het hangt vooral op het CDA. De linkse partijen zijn fel tegen, VVD, D66 en LPF zijn voor. Het belooft nog een spannende herfst te worden, met een heel belangrijke discussie voor de huurders, voor Amsterdam en voor de toekomst van De Pijp.

TJERK DALHUISEN

Wie de huurkrant niet heeft ontvangen, kan hem ophalen op wijkcentrum Ceintuur, Gerard Doustraat 133. Zolang de voorraad strekt.

Wilt u de huurders een stem geven? Word dan lid van Huurdersvereniging De Pijp voor 5 euro per jaar (meer mag ook) op giro 693 01 78. Meer doen? Bel Huurdersvereniging Amsterdam, tel 6206882

Minister Dekker van VROM heeft een plan dat grote gevolgen voor de huren in Amsterdam zal hebben. Ze wil de huren koppelen aan de prijzen van koopwoningen. Gevolg zou een enorme huurstijging zijn, met gedwongen verhuizing voor mensen die dat niet kunnen betalen. Het zou op termijn ook de gemengde samenstelling van een wijk als De Pijp ernstig in gevaar brengen. Huurdersvereniging De Pijp voert actief campagne tegen het voorstel. "Een waanzinnig en onmenselijk plan", aldus voorzitter Emile Veerstege, "dat veel aandacht verdient zodat de Tweede Kamer eind november goed weet waar zij over stemt." Ook diverse politici, waaronder wethouder Stadig, maken zich zorgen.

Vertraging en missers bij de Noord-Zuidlijn

Het gaat niet goed met de Noord-Zuidlijn. Het project wordt geplaagd door de ene na de andere tegenslag. Het werk aan alle stations is vertraagd, een damwand aan de Vijzelgracht blijkt lek en de naastgelegen panden zijn ernstig verzakt. In de Bol moest afgelopen week een aantal winkels tijdelijk sluiten omdat een ijzeren gevaarte uit de hengsels van de hijskraan was geschoten. Ondertussen blijven bewoners de dupe van late hinder: de rechter wees hun verzoek om het avondwerk te schorsen af.

De bouw van de Noord-Zuidlijn vordert langzaam. Veel langzamer dan verwacht. In 1996 dacht men dat de lijn in 2005 zou rijden. Dat moment is nu nog steeds ver weg, voor 2012 mogen we zeker niets verwachten. Van de voorspelde tramfiles op Damrak en Rokin is ondertussen weinig te zien. Begin jaren

Nieuwezijds Voorburgwal, maar daar gaat de NZ-lijn helaas nooit een oplossing voor bieden.

De voorspelde verdubbeling van het openbaar vervoergebruik, de grote stijging van de werkgelegenheid en de aanwas van de bevolking tot meer dan een miljoen zijn allemaal uitgebleven. Daarmee is de lijn al bij voorbaat een verliesgevend project. De 200.000 reizigers per dag gaan er niet komen. Tot in de lengte der dagen moet er flink geld bij. Dan hebben we het nog niet over de aanlegkosten, want die gaan nooit terug verdiend worden. Ondertussen zitten de Amsterdammers met de ellende en de rekening van deze politieke blunder.

Het zwaard van Damocles

Dat deze bouw in een drukke winkelstraat vlak naast de huizen gevaarlijk is werd eind oktober pijnlijk duidelijk. Een 12 meter lang stalen gevaarte voor de wapening van de betonnen diepwanden schoot uit de

los schiet. Het toont aan dat het zeer bedenkelijk is de veiligheidseisen zo los te laten. Publiek vlak naast dergelijke zware werkzaamheden is immers zeer ongebruikelijk. Maar bij de Noord-Zuidlijn neemt de politiek deze risico's met bewoners, ondernemers en publiek, in de hoop dat het goed afloopt.

Geluidshinder duurt voort

Net zo goed is de belofte om de overlast minimaal te houden aan inflatie onderhevig. De tijd dat voorlichters van het project beweerden 'dat u er niets van zult merken, hooguit rinkelt er eens een kopje in uw kast,' ligt lang achter ons. Hoe zwaar alle normen voor geluidsbelasting op de gevel ook overschreden worden, hoeveel ellende de bewoners ondanks voorzietramen en een schamele vergoeding ook van het werk hebben, voor rechter Letschert woog het belang van de gemeente zwaarder. Het werk mag doorgaan in de avonduren en het weekend.

Damwand lek, woningen verzakt

Ondertussen mochten bewoners en ondernemers aan de Vijzelgracht ondervinden dat de werkzaamheden niet geheel zonder risico zijn. Voor het maken van de toegangspartij aan het Weteringcircuit zijn stalen

damwanden geslagen. Deze moeten het mogelijk maken een bouwput uit te graven zonder effecten voor de omgeving. Dat bleek niet te lukken toen het waarschuwingssysteem aangaf dat vier panden op de hoek Weteringcircuit - Vijzelgracht flink aan het zakken waren. De damwand bleek lek en alleen snel onder water zetten van de bouwput kon grote schade voorkomen. Het werk ligt stil en de vertraging kost geld. De schade aan de panden is nog niet bekend, het een tijdje duurt even voor de zand en kleideeltjes zich gezet hebben. Dan moet ook blijken in hoeverre de zinking ongelijk is geweest, en hoe erg de fundering van de panden is aangetast. Nog zo'n dreun kunnen de panden waarschijnlijk niet hebben, dus er zal heel voorzichtig verder gewerkt moeten worden. Anders

kunnen we straks verzakkende stoepen, scheurende panden en in allerijl uitgeplaatste bewoners tegen moet zien. Met waarschijnlijk uiteindelijk weer een lelijke kantoorpuist op een zeer markant en historisch stukje Amsterdam.

Daar moet ook de Pijp voor vrezzen. Aan de kop van de Albert Cuyp is een gapend gat gevallen, waar twee panden gesloopt zijn, ook voor het maken van stationstoegangen. Zou de bouwput daar straks het zelfde gaan doen als op de Vijzelgracht? En wordt dan misschien het gat wat groter omdat de tandrot zich uitbreidt tot een heel nieuw kunstgebied nodig is aan de Bol? Laten we het niet hopen!

TJERK DALHUISEN, VERENIGING DE BOVENGRONDSE

FOTO GERT MEIJERINK

Aan de kop van de Albert Cuyp is een gapend gat gevallen

negentig werden deze voorspeld om de noodzaak van de nieuwe metrolijn te betogen. In 2005 zou de binnenstad zonder deze lijn hopeloos verstopt zitten. De files zijn er niet gekomen, of het moet door het werk aan de metro zelf zijn. Verstoppingen met trams zijn er soms op de

takels van de hijskraan. Gelukkig stond het op dat moment al met de voeten in de sleuf van de diepwand, zodat er niet echt veel meer mis kon gaan. Je moet er niet aan denken wat een dergelijk gevaarte kan aanrichten in het winkelend publiek en de omliggende huizen als het echt

Programma Rialto november 2004

Premières Vanaf 4 november: dagelijkse vertoning 'Buongiorno, Notte' Marco Bellocchio, Italië 2003, 106 minuten, Contactfilm. Vanaf 18 november: dagelijkse vertoning '5 x 2' François Ozon, Frankrijk 2004, 90 minuten, cinemien.

MovieZone Iedere vrijdag om 15.30 uur en maandag om 17.45 uur. 29 oktober, 1, 5 & 8 november 'Good Bye, Lenin!' Wolfgang Becker, Duitsland 2003, 118 minuten. 12, 15, 19 & 22 november 'Any way the wind blows' Tom Barman, België 2003, 127 minuten. 26 & 29 november, 3 & 6 december 'Lost in translation' Sofia Coppola, Verenigde Staten 2003, 102 minuten. Voorfilm: Erè mèla mèla; Daniel Wiroth, Frankrijk/Luxemburg 2001, 6 minuten, animatie. **La notte di Rialto** Elke dinsdagavond rond 22.00 uur. Zwijmelen in november. Dinsdag 2 november rond 22.00 uur 'Four weddings and a funeral' Mike Newell, Groot-Brittannië 1994, 116 minuten. Dinsdag 9 november rond 22.00 uur 'french kiss' Lawrence Kasdan, Verenigde Staten 1995, 111 minuten. Dinsdag 16 november rond 22.00 uur 'Stanley and Iris' Martin Ritt, Verenigde Staten 1989, 109 minuten. Dinsdag 23 november rond 22.00 uur 'Notting hill' Roger Michell, Groot-Brittannië 1999, 125 minuten. Dinsdag 30 november rond 22.00 uur 'The english patient' Anthony Minghella, Verenigde Staten 1996 166 minuten.

AUB serie Echte filmklassiekers. Zaterdag 13 november - 15.30 uur 'La grande bouffe' Marco

Ferreri, Italië 1973, 133 minuten. **Erasmusprijs Filmpro-gramma** Zaterdag 6 november - 15.00 'The circle' Jafar Panahi, Iran/It/Zwi 2000, 90 minuten. Zaterdag 6 november - 17.45 TEN Abbas Kiarostami, Frankrijk/Iran 2002, 91 minuten. Zondag 7 november - 15.00 'Blackboards' Samira Makhmalbaf Iran/It 2000, 85 minuten. Zondag 7 november - 17.45 'At five in the afternoon' Samira Makhmalbaf, Iran 2003, 106 minuten. Zaterdag 13 november - 15.00 'Mille mois' Faouzi Bensaïdi, Fra/Bel/Marokko 2003, 124 minuten. Zaterdag 13 november - 17.45 'Mektoub' Nabil Ayouch, Marokko/Frankrijk 1998, 90 minuten. Zondag 14 november - 13.00 'Ali Zaoua' Nabil Ayouch, Marokko/Fra/Bel 2000, 95 minuten. Zondag 14 november - 15.00 'Adieu Forain' Daoud Aoulad Syad, Marokko 1998, 92 minuten. Zondag 14 november - 17.45 'Sacrifices' Ossama Mohammed, Syrië/Frankrijk 2002, 112 minuten. **Tigers on tour** www.filmfestivalrotterdam.nl Zondag 21 november vanaf 13.00 uur 'Somnambuul' Sulev Keedus, Estland/Finland 2003, 129 minuten. 'The moonless night' Artan Minarolli, Albanië 2004, 80 minuten. 'How I killed a saint' Teona S. Mitevka, Macedonië, 2004, 82 minuten. **Nog te zien** 'Caterina va in città' Paolo Virzi, Italië 2003, 116 minuten, Cinemien. 'Musica Cubana' German Kral, Duitsland / Cuba / Japan 2004, 90 min, Arti Film. Kinderfilm: 'Beestenboot' Jacques-Rémy Girard, Frankrijk 2003, 90 min, Park Junior.

Ingezonden brief

'Smakken en proppen'

Mijn voornaamste bezwaar tegen het artikel 'Smakken en proppen' uit de vorige Pijpkrant is dat zaken nogal uit hun context getild worden en zonder historische kennis besproken zijn.

In de vroege middeleeuwen droeg ieder zijn gereedschap bij zich, zo ook zijn eetgereedschap bestaande uit lepel (vaak nog van hout) en mes.

De vork heeft een minder eenduidige geschiedenis, maar kreeg bijvoorbeeld in Italië pas voet aan de grond toen men door had hoe verse pasta gedroogd kon worden. Hierdoor kon het gedistribueerd worden en at men vrij snel daarna pasta in geheel Italië. De vork reisde mee met deze ontwikkeling.

Een ander perspectief is de hygiëne. De tafelmanieren, die soms samenhangen met eetgerei; het indekken en gebruik ervan, laten zich aflezen aan het gebruik van de soeplepel. Uit een grote gezamenlijke soeppot schepte men met de ene kant van de lepel en dronk men van de andere kant; zo raakte het door de lippen beroerde gedeelte nooit de gezamenlijke soepvoorraad. Dat deze regels en ook andere per cultuur sterk verschillen kan geïllustreerd worden door het feit dat in grote delen van Azië zowel boeren als fluïmen geen ongewone zaken zijn aan de gezamenlijke dis. Overigens veel lof voor de in mijn ogen sterk verbeterde Pijpkrant.

ILJA VAN DER LAAN

Met de opbrengst van deze verjaardagskalender wordt de bouw van twee schoollokaaltjes in Akrokerri (Ghana) bekostigd.

Koop hem voor 10 euro bij Wijkcentrum Ceintuur in de Gerard Doustraat 133 of bij Wereldwinkel Abal, Ceintuurbaan 266.

Kamerkoor zoekt nieuwe leden

Wij zijn een klein koor dat regelmatig in de Oranjekerk optreedt, bijvoorbeeld op 1 februari j.l. Ook in het volgend voorjaar staat er weer een optreden op het programma, maar daaraan is wel een voorwaarde verbonden: namelijk, dat ons koor dan nog bestaat. Vandaar onze oproep:

Ambitieuze kamerkoor met klassiek repertoire zoekt nieuwe leden (met name sopranen en alten)! Telefoon: 671 03 86, email: ellavdbergh@planet.nl. Meer informatie: www.w6systems.com/scala.

Kafka en Bach in Badcuyp

De laatste uitvoering van 'De aap van Kafka en de Chaconne van Bach' vindt 4 november a.s. vindt in muziekcentrum De Badcuyp. Een Verslag voor een Academie waarin een mensaap, gespeeld door Teo Joling, een toespraak houdt over zijn loopbaan tot varieté-artiest en wereldburger. Violiste Lorre Lynn Trytten begeleidt hem en zijn toespraak met de Chaconne van Bach. Een chaconne is een oude dans, maar de aap vergeet zijn danspassen, raakt de kluts kwijt en de voorstelling ontspoord. In de wanorde die ontstaat keert de aap terug naar zijn oorsprong en de violiste volgt hem maar al te graag.

Aanvang: 21.00 uur, Muziekcentrum De Badcuyp, Eerste Sweelinkstraat 10, tel 675 96 69, www.badcuyp.nl, Entree: 5,-

FOTO GERT MEIJERINK

Boomtuin bindt bewoners Van Woustraat

FOTO ABDELLA BARDI

FOTO BABET HANSEN

Links: Let op de wortels van de boom ...; rechts: 'Bij elke slag raak je een beetje agressie kwijt'.

In de Van Woustraat, het stuk tussen de Tolstraat en de Josef Israëlskade, staan 43 bomen. Dat zijn in de praktijk 43 hondenpoep en vuilnisplekken. Voor bewoners en winkeliers onuitputtelijke gespreksstof. "De Van Wou vies en vuil en het stadsdeel doet niets". "We wachten af ...", dacht de één. "Wij doen wat", dacht een ander. Wie zaterdag 16 oktober toevallig langs liep, zag iets gebeuren: jongeren die palen de grond inslaan, moeders met kinderen bezig met planten, bewoners die praten over het mooier maken van hun straat.

De laatste vier maanden zijn twintig boomtuinen aangelegd in dit stuk van de Van Woustraat. Bewoners en winkeliers hebben de vierkante stukjes grond rond de bomen veranderd in fleurige tuintjes. Drie jaar geleden nam buurtbewoner en kunstenaar Herbert Curiël het initiatief. Om de natuur in de grote stad te brengen en om de buurtbewoners, jong en oud, met elkaar in contact te brengen. Om het geheel mooi af te ronden, willen de bewoners gelaste hekjes rond de tuinen.

De eerste boomtuinen

Eigenhandig begon Curiël drie jaar geleden plantjes aan te leggen rond de boom voor zijn huis. Wonend op de derde etage had hij behoefte aan meer natuur in zijn omgeving. Op een ochtend zag hij het armzalige zandgrondje rondom de boom en dacht: ik ga iets doen. Hij claimde een tuin. Al snel merkte hij dat mensen die voorbij liepen enthousiast reageerden op zijn tuinierswerkzaamheden. Tegelijkertijd wilde hij in contact komen met de jongeren die in de Van Woustraat rondgingen en voor overlast zorgden.

De boomtuintjes bleken een schot in de roos. Met sponsorgeld uit de buurt konden nog enkele boomtuinen worden aangelegd en onderhouden. Curiël vertelt gedreven: "De situatie was gespannen in de buurt. Een aantal bewoners en winkeliers had last van sommige jongeren. Tussen het tuinieren door praatte ik met de jongeren en over en weer vertelden we elkaar wat we zoal doen. Op een gegeven moment begonnen zij mee te helpen met de boomtuin." Verschillende buurtbewoners kwamen spontaan met elkaar in contact. "Ik zag dat één van die kids samen met de buurvrouw van een paar huizen verderop bloemen aan het planten was en dat ze over

tuinieren spraken." Met de jongeren heeft Curiël regelmatig contact. "Veel kennen mij nu. Ik sta niet altijd aan hun kant, maar daartussen is er ruimte genoeg voor praten en communicatie."

Curiël werkte een plan uit en noemde zijn project Groen Utopia. In 2003 kreeg hij voor zijn boomtuinenproject een prijs van Renaval, een bureau dat bedrijvigheid en leefbaarheid in buurten bevordert. Door burgemeester Job Cohen werd hij tot één van de 'Helden van Amsterdam' benoemd. Van de 5000 euro prijzengeld worden nu aarde, planten, palen en gaas voor de hekjes betaald. Sinds april dit jaar biedt Gaby Steindl, natuur en milieu opbouwer van Wijkcentrum Ceintuur, ondersteuning bij het realiseren van het project.

Fleurig en netjes

Sinds juni worden al tien boomtuinen onderhouden door bewoners en winkeliers uit de straat. Kamille Kres en haar buurvrouw Anne Waaijboer vinden hun boomtuin geweldig. "Ik mis hier een tuin en het buiten zijn. Het idee van Herbert vond ik super", zegt Kamille. "Om de buurt verzorgen we de tuin. Het staat fleurig en door die tuin ken ik nu veel buurtbewoners. Bij de winkels mag je altijd water halen." Zij vindt het positief dat ouderen en jongeren uit de buurt erbij worden betrokken. "Het maakt iets los in mensen. Iedereen heeft wel iets met planten. Jong en oud en uit alle culturen vindt dat leuk."

Vincent van Fietsenwinkel Witter heeft sinds juni een boomtuin voor de zaak. Hij benaderde andere winkeliers in de Van Woustraat voor een boomtuin en zijn voorbeeld werd gevolgd. "Ik ben blij met het groen, de straat gaat er op vooruit", vindt hij. "Na het werk houd ik de tuin bij, beetje netjes houden. Vorige week

nog nieuwe heideplantjes erin gezet. Iedereen maakt en onderhoudt zijn boomtuin op zijn eigen manier en dat is prima." Volgens Vincent is de buurt er de laatste tijd op vooruit gegaan. "Overlast? Tuurlijk heb je hier jongeren, maar dat heb je in elke buurt in Nederland. De buurt is juist opgeknapt."

Nieuwe serie tuinen

Afgelopen zaterdag 16 oktober werd weer een serie boomtuinen aangelegd. Sylvia Schinkel, nu zelf beheerder van twee boomtuintjes werd

"Het maakt iets los in mensen. Iedereen heeft wel iets met planten. Jong en oud en uit alle culturen vindt dat leuk."

enthousiast toen zij een briefje over het boomtuinenproject in de bus vond en meldde zich aan bij het wijkcentrum. "Voor het straatbeeld is het ten eerste prettiger. Beter dan een stukje grond dat is ondergepoept. Minstens zo belangrijk is dat er door de boomtuinen een ander contact tussen mensen uit de buurt ontstaat. Iets creëren in plaats van te reageren. Op kleine schaal het welbevinden in je leefomgeving vergroten", zegt Schinkel.

Tijdens de actiedag in september heeft Magda Raaphorst van kinderdagverblijf het Hofnarretje twee boomtuinen aangelegd. Zij vindt het ook een goed initiatief als het gaat om het tegengaan van overlast. Raaphorst: "Het fleurde de straat op. Minder zwerfvuil, meer geordend. Het gaat om kleine dingen. Het allerbeste is om niet bang voor elkaar te zijn, elkaar serieus te nemen en contact met elkaar te houden." Mohamed van slagerij Noord-Afrika heeft nu ook een boomtuin voor de deur. Hij vindt het er mooi uitzien,

de straat knapt ervan op. Zelfs van de burens kreeg hij planten aangeboden.

Langzaam groeit het groepje buurtbewoners dat meehelpt tijdens de actiedagen. "Daar waar nodig helpen zij nu elkaar met de aanleg van een tuin", vertelt Gaby van Wijkcentrum Ceintuur. "Het aantal winkeliers en bewoners dat straks deze tuinen gaat onderhouden, is uitgebreid met zeven. Twintig van de drieënvertig bomen zijn dit jaar voorzien van planten. Voorjaar 2005 staat dit hele stukje van de Van Woustraat in

zijn drijfveer niet alleen zijn liefde voor de natuur is. "De mensen die in deze buurt wonen en leven, moeten meer met elkaar communiceren en vooral niet bang voor elkaar zijn", zegt hij. "Kinderen maken grappen, mensen moeten dat niet verkeerd interpreteren. Met de boomtuinen hoop ik dat er meer contact en begrip voor elkaar in de buurt komt. De respons is overal zeer positief. Laat niet de angst heersen, maar wees er relaxed over."

STEVEN DIEMEL

Vincent: 'Niet lullen maar doen' (boven); 'Betrokken bewoners met rechts Herbert Curiël (onder). Foto's: Gaby.

bloei". Het doel voor de komende tijd is om mensen te mobiliseren, actief bij de boomtuinen te betrekken en ook een tuintje te onderhouden.

Hekjes lassen

Buurtbewoners zijn momenteel bezig met een vervolgproject. Voor het idee voor mooie ijzeren hekjes rond de boomtuinen is een handtekeningenactie opgestart. Curiël: "Samen met jongeren uit de buurt willen wij ervoor zorgen dat de Van Woustraat er schitterend gaat uitzien. De jongeren worden betrokken bij het ontwerp en kunnen de hekjes gaan lassen. Het is multifunctioneel. Het staat netjes en de jongeren kunnen er ook voldoening uithalen. Het bevordert het contact tussen de jongeren en de buurtbewoners." Sylvia Schinkel vult aan: "Het streven is dat ze ook worden betrokken bij het beheer van de tuinen. Als voldoende bewoners akkoord gaan, vragen wij aan het stadsdeel om de hekjes mogelijk te maken uit het wijkbudget."

De bevlogen Curiël benadrukt dat

“Er worden dingen geschreven die gewoon niet kloppen”

Jongeren over hun Diamantbuurt

Jongeren uit de Diamantbuurt vinden dat zij en hun buurt in een kwaad daglicht worden gesteld. Volgens de media wordt de buurt geterroriseerd door ‘hangjongeren’. In de negatieve berichtgeving in kranten en televisie over de buurt is iedereen aan het woord gekomen, behalve de jongeren zelf. De Pijpkrant deed dat wel en praatte met drie jongeren uit de Diamantbuurt. Wat vinden zij zelf? “Sommige bewoners roepen dan meteen: overlast!”

Weinig te beleven

“Met de meeste buurtbewoners zijn er geen problemen. Als wij in onze straat zijn, is het van ‘goeienavond’. Soms maken we een praatje, met de Nederlandse burens net zo goed als met de Marokkaanse”, zegt Moestafa (17), die een MBO-opleiding volgt. Hij wil verder in de boekhouding en accountant worden. Zoals de meeste jongeren in de buurt moet hij na school bijverdienen – veel ouders in de Diamantbuurt hebben het niet breed. Dat doet hij als brommerkoerier. Moestafa: “In de zomer, als het vakantie is, ben ik met vrienden buiten op straat. Dan zitten we bij elkaar en wordt er gepraat. Af en toe wat luider. Sommige bewoners roepen dan meteen: overlast!”

Rachid (18) is ook scholier. Net als de anderen woont hij nog thuis

gebeurtenissen in de Diamantbuurt waar kranten dit jaar over schreven, waren zij zelf aanwezig.

“Er worden dingen geschreven die gewoon niet kloppen. Zoals dat verhaal over dat jongetje van negen jaar en dat pistool. Dat is niet waar”, zegt Moestafa ontstemd. Een vader liet zijn zoontje achter in een snackbar in de Van Woustraat om even boodschappen te doen. Het jongetje zou een pistool op zijn hoofd hebben gekregen en daarop zijn nieuwe fiets aan jongeren hebben afgestaan. In het Amsterdams Stadsblad van 18 augustus kwam het voorval op die manier ter sprake. Volgens de jongeren is het niet zo gegaan. “Ik was er zelf bij”, vervolgt Moestafa. “Het echte verhaal is dat we voor de snackbar stonden. Een meneer vroeg ons of we iemand hadden zien

stoep. Ze maakte eerst foto’s van het raam, daarna plotseling van ons. Toen werden wij kwaad. Haar man kwam naar buiten en belde de politie. Waarom een foto van ons maken en dan wegrennen? Het slaat nergens op.” Moestafa: “Ze doet alsof wij iets te maken hebben met de inbraak. Ik woon daarboven! Ik zit daar gewoon voor mijn huis. Mijn vader en moeder kunnen zo zien waar ik mee bezig ben.” Rachid: “Ze zien jongeren zitten en zeggen dan dat zij het hebben gedaan.”

Eigen ruimte

Voorheen waren de jongens altijd in buurthuis Cinetol. Ze kwamen er elke dag. Nu is Cinetol een jongeren centrum geworden, met andere programma’s en activiteiten. Die verandering is volgens de drie ten koste van hen gegaan.

“Cinetol is te weinig open en de ruimte die we hebben is veel te klein”, vindt Rachid. Moestafa is het niet eens met de sluitingstijden. “Het is echt een klacht van ons. De ruimte is niet goed en om half negen ’s avonds moeten we er al uit. Dan gaat iedereen hangen op straat. Als het tot elf uur open zou zijn, zou iedereen daarna gelijk naar huis gaan.”

Het drietal laat duidelijk merken dat één ding hen vooral bezig houdt: een eigen ruimte. Rachid heeft daar wel ideeën over. “In Oost hebben ze een eigen ruimte en drie jongens hebben daar zelf een sleutel. Als er iets gebeurt, dan kun je naar hen toe gaan, want zij zijn met die sleutel verantwoordelijk. Naar één van die jongens luistert iedereen veel eerder. Als je weet dat het voor jezelf is, is

dat veel beter.”

Klaarblijkelijk verloopt het contact met Cinetol moeizaam. De jongelui voelen zich er niet meer welkom. De sfeer is anders geworden. “Vroeger, voor de verbouwing van Cinetol, gingen we nog wel eens een dagje

onze taal spreken. Soms is dat straattaal. Ik kom er niet meer.” Volgens Abdel zou Cinetol hen juist moeten bijstaan. “De buurtwerkers moeten jongeren helpen met een baan, een huis of een stageplaats.” Ze zijn teleurgesteld in welzijnsinstellingen

“Ze zien jongeren zitten en zeggen dan dat zij het hebben gedaan.”

uit, naar Six Flags bijvoorbeeld. Nu is dat er niet meer bij”, vertelt Abdel. “Er zijn nu teveel regeltjes. En dan mag vanuit Sporthal De Pijp tien man gewoon naar binnen. In ons buurthuis, terwijl ze niet eens uit de buurt afkomstig zijn!”

Laatst kwam het tot een handgemeen tussen een jongere en een begeleider van Streetcornerwork, die daarop de politie inschakelde. Moestafa: “Die begeleider deed het niet goed. In plaats van het uit te praten, voelde die zich bedreigd en belde de politie. Die jongen moest vastzitten. Dan kan je dus niet omgaan met jongeren. Buurtwerkers moeten met ons kunnen omgaan en

als Combiwel en Streetcornerwork die actief zijn in de buurt. “Alleen de politie is aardig”, merkt één van hen op.

De jongens schreven brieven over hun ongenoegen en hielden een handtekeningactie. Dat heeft niet veel geholpen. “Het stadsdeel neemt ons niet serieus”, zegt Abdel. De jongeren vinden dat iedereen maar blijft praten, maar dat ze tot nu toe weinig veranderingen zien. Of ze het zelf allemaal nog zullen meemaken, weten ze niet. Veel vertrouwen hebben ze er niet meer in, maar ze blijven hopen.

STEVEN DIEMEL, GABY STEINDL

“Die begeleider deed het niet goed. In plaats van het uit te praten, voelde die zich bedreigd en belde de politie.”

bij zijn ouders en heeft hij een bijbaantje. Hij vindt dat er in de buurt weinig te beleven is voor jongeren. “Voor ons is hier niets te doen. Je kunt niet de hele dag voetballen”, zegt hij. “Vroeger waren wij elke dag in buurthuis Cinetol. Ik ben er groot geworden, het was mijn tweede thuis. Sinds Streetcornerwork de tijden heeft beperkt, is dat niet meer mogelijk. Nu zijn wij noodgedwongen op straat.”

“Als je niks te doen hebt en nergens heen kunt, dan zit je buiten op straat te praten”, bevestigt Abdel (18), die ook aan het gesprek deelneemt. “Er zijn er bij die naar school gaan en ook wel die geen werk hebben.” Hij is bezig met een sportopleiding en wil voetbaltrainer worden.

Onzin in de media

Als de media ter sprake komen, reageren de jongens boos en teleurgesteld. Kranten namen veel onzin op in hun stukken, vinden zij. Bij twee

lopen met een nieuwe kinderfiets. Wij zeiden: ‘Nee, dat hebben we niet gezien’. Toen kwam de man van de snackbar naar buiten en die begon zich ermee te bemoeien. Er werd niet bedreigd en er is geen pistool aan te pas gekomen. Van die gestolen fiets weten we ook niets.”

Een ander voorbeeld is een verhaal dat in de Volkskrant van 28 augustus ter sprake komt over een inbraak in de benedenwoning van de man en vrouw die, naar eigen zeggen, later uit de Diamantbuurt zijn weggepest. Het stel kreeg veel aandacht in kranten en op televisie. Rachid: “Er is inderdaad ingebroken, maar ze weten niet door wie.” In de ogen van de jongens werden zij als mogelijke verdachten aangemerkt, toen de vrouw niet alleen de plaats van het delict fotografeerde – het raam waar de onbekende dieven naar binnen waren gekomen –, maar ook de camera op hen richtte. Abdel: “Wij zaten daar voor op de

FOTO NAJEM OULAD ALI

Opnieuw Diamantbuurt

Problemen in de Diamantbuurt. Een echtpaar wordt geterroriseerd en tenslotte hun huis uit gedreven door een harde kern van hangjongeren. De hele zomer al kwam de Diamantbuurt op deze wijze in het nieuws – reden waarom de redactie van de Pijpkrant nu eens het woord wilde

geven aan de jongeren die zich wel normaal op straat gedragen.

Op de persconferentie van vandaag, 25 oktober, van Job Cohen, de leiding van politie en justitie en stadsdeelvoorzitter Jan Coen Hellendoorn werd een harder optreden aangekondigd: een straatverbod voor de harde kern, maar niet een algemeen samenscholingsverbod, omdat daarmee onschuldige mensen worden getroffen. De redactie kan zich hier in vinden, want een samen-

scholingsverbod treft dan juist de jongeren die in deze Pijpkrant aan het woord komen en wel van goede wil zijn.

Het is zoals de burgemeester zegt: er is de laatste twee jaar hard gewerkt – door justitie, politie, stadsdeel, Streetcornerwork en Jongerenwerk – aan de aanpak van de overlast in de Van Woustraat. Sindsdien is de groep teruggebracht van bijna 100 tot twee groepen van 20, waarvan één in de Diamantbuurt. Waar de an-

dere groep zich ophoudt? In de passages van de Jacob Israel de Haanstraat. Ook daar belemmeren ze bewoners de toegang tot hun portieken, maken bedreigende opmerkingen en gebaren en maken tot ’s avonds laat lawaai. De avond nadat het echtpaar uit hun woning in de Smaragdstraat was gedreven, stond een bewoner die zijn hond uit wilde laten in de Israel de Haanstraat voor een groep van 20 – 25 jongeren, die net op tijd weg waren toen andere bewoners de

politie gealarmeerd hadden.

Ja, er is veel aan de hand in de omgeving van de Van Woustraat, maar er wordt aan gewerkt. En het belangrijkste is: laten we vooral positief blijven over de overgrote meerderheid van de jongeren die gewoon doen wat jongeren doen.

DE REDACTIE

Arabische Ouder Commissie wil brug vormen

“Jeugd vanaf 15 jaar vergeten groep”

Door het organiseren van sporttoernooien en andere activiteiten in de Diamantbuurt zegt de Arabische Ouder Commissie (AOC) te weten wat er speelt onder jongeren. De negatieve berichtgeving over de buurt wordt ervaren als een klap in het gezicht. De AOC wil op jongeren toezicht houden na schooltijd, meer samenwerken met officiële instanties en zich inzetten voor een beter contact tussen de buurtbewoners en de jongeren. En er moeten cursussen voor de jongeren komen.

Foto Najem Oulad Ali

Hamdi. “De huidige ruimte in jongerencentrum Cinetol is te klein en ongeschikt. Ze willen daar niet meer heen, ze vinden dat er voor hen niets te doen is. Bovendien gaat Cinetol selectief te werk. Zo worden andere jongeren uit andere buurten toegelaten.” De voorzitter wijst erop dat de jongeren niet alleen maar bezig moeten worden gehouden. “Er moeten activiteiten worden ontwikkeld die nut hebben, die educatief zijn. Zo willen wij graag dat de jongeren de kans krijgen computercursussen te volgen.” Oulad Ali: “Dat moet gebeuren in een vertrouwde omgeving, in de eigen buurt. In Oost worden zulke computerlessen al gegeven. Laat ze websites maken en computers repareren. Zo steken zij er wat van op.”

Ondanks 15 jaar inzet en ervaring is de AOC naar eigen zeggen te arm-lastig om in die behoefte te voorzien. Hamdi: “Wij willen met andere organisaties samenwerken. We moeten gezamenlijk tot oplossingen komen.” Oulad Ali: “Vanuit het stadsdeel wordt er niet genoeg gedaan. Zij blussen brandjes, maar komen niet met de middelen. Wij zijn vrijwilligers. Het jongerencentrum, de buurtbewoners en andere mensen die kennis in huis hebben, moeten erbij betrokken worden. Een goede samenwerking met Streetcornerwerk en Combiwel is hard nodig.”

De minimale middelen waarover de AOC beschikt, gaan op in het organiseren van sportactiviteiten, taallessen en andere activiteiten voor de kinderen tussen 6 en 14 jaar. Of een thema-avond voor ouders over opvoeding of een voorlichtingsavond over de verschillende soorten voortgezet onderwijs. “De kids tot 14 jaar vinden wij belangrijk. Je moet het, in positieve zin, bij de wortels aanpakken. Helaas zijn de jongeren vanaf 15 jaar een vergeten groep. Zij verdienen ook kansen. Wij kunnen voor hen niet veel meer doen dan het organiseren van een sporttoernooi”, concludeert Oulad Ali. “Ik was zelf een van de ‘hangjongeren’ uit De Pijp. Ik begon toen met computers te klooiën. Nu ben ik systeembeheerder bij een universiteit.”

STEVEN DIEMEL

De opkomst bij het voetbaltoernooi op woensdagmiddag op het Smaragdplein is groot. Zo'n dertig jongeren uit de Diamantbuurt spelen mee. Organisator is stichting Arabische Ouder Commissie, die al 15 jaar bestaat. “Met de sporttoernooien is het alsof we de gouden formule hebben uitgevonden. Je moet iets organiseren om de jongeren aan te trekken”, vertelt Ahmed Hamdi, voorzitter van de AOC. Tevens is hij scheidsrechter bij het toernooi. Over de ophef in de media over de Diamantbuurt is hij ontstemd. Hamdi: “De overlast is hier niet meer of niet minder dan in andere buurten of stadsdelen in Amsterdam. Een aantal mensen moet leugens hebben verteld en die hebben doorgespeeld naar de media.”

“Waarom hangen jongeren op straat? Zij leven in grote gezinnen die klein behuist zijn. Ze kunnen niet de hele dag bij pa en ma thuis zitten.”

Volgens Najem Oulad Ali, adviseur van de AOC, voelen de jongeren zich door de negatieve berichtgeving over de Diamantbuurt in een hoek gedreven. Hij vindt het kwalijk dat tot op heden de jongeren zelf niet zijn gehoord over hun problemen. De aandacht moet uitgaan naar de oorzaken. Oulad Ali: “Waarom hangen jongeren op straat? Zij leven in grote gezinnen die klein behuist zijn. Ze kunnen niet de hele dag bij pa en ma thuis zitten. De gezinnen hebben vaak niet veel

geld te besteden. Daardoor kunnen de kinderen zich niet met hobby's en sport bezig houden en kunnen zij zich hier maar moeilijk ontploien. Men ziet ze dan in een groepje van 10, 12 of 14 man op straat staan of op een hoek zitten. Voor hen is er weinig te doen.”

Het organiseren van sporttoernooien ziet de AOC als een manier om in contact te blijven met de jongeren en ze in zicht te houden. De stichting zegt actief mee te doen aan de veiligheid van de buurt door de

jongeren die overlast veroorzaken, aan te spreken. Of ze in contact te brengen met de juiste instanties die ze verder kunnen begeleiden. Buurtbewoners kunnen bij AOC-leden aankloppen om eventuele problemen te bespreken en tot een oplossing te komen. De AOC wil graag worden aangesproken op haar brugfunctie tussen buurtbewoners en jongeren.

Wat moet er dan gebeuren? “Er is een ruimte nodig waar deze jongeren zich vrij voelen”, zegt

Foto: S. GERT MEIJERINK

Links: Ahmed Hamdi, voorzitter van de Arabische Ouder Commissie. Rechts: adviseur Najem Oulad Ali

De vogels in mijn straat

Deel 3: Kleine acrobaten

Wat is het toch prettig om wakker te worden met de hoge, ijle geluidjes van Koolmees en Pimpelmees. In elke boom zitten wel een paar Koolmezen die rap van tak naar tak springen en fladderen om hun ontbijt bij elkaar te scharrelen. Kleine insectenlarven worden van onder een blad snel weggepikt en mugjes die tegen de stam zitten ondergaan hetzelfde lot. Tijdens dit zoeken en eten roepen ze naar elkaar en al die enkele geluidjes samen vormen een ochtendconcert met het ijle tsjie, tsjie van de Pimpelmees in de boventoon.

In augustus zijn de jongen al bijna niet meer te onderscheiden van hun ouders, de wangetjes nog net niet zo helder wit als van de volwassenen en het hele verenpak is een tikje valer van kleur, maar van een afstand is er geen verschil in uiterlijk meer te zien. Alleen nog aan het gedrag weet ik of het een volwassen

of jonge vogel is want de 'kleintjes' hebben nog niet alles geleerd wat ze moeten weten om te overleven.

In de loop van de middag maakte hij zich de kunst eigen om de zwaartekracht trotserend, ondersteboven hangend aan het net, net zo te eten als de andere Pimpelmezen.

Het aanbod van insecten verandert met het verstrijken van de weken en maanden, net als de bomen en struiken waar dit voedsel te vinden is. Bladeren worden geel en zullen afvallen, de bladknoppen voor volgend jaar worden al gevormd, bloemen zetten zaad en vruchten rijpen. In de winter zijn er nauwelijks insecten en wat moet je dan eten als Mees? Gelukkig kan hun maag in die tijd ook oliehoudende zaden verteren

zoals die van de zonnebloem, hun favoriet.

Het hele jaar door voer ik de vogels wat bij. Dat is hard nodig omdat de stad aan het verstenen is. Helemaal in de Oude Pijp waar een groot deel van de binnentuinen is veranderd in stedelijk dak. En van de overgebleven tuinen zijn er heel veel in een modern jasje gestoken met schuttingen en tegels in plaats van heggen en gras. Zo is het ook gesteld met de binnenplaats waar ik op uitkijk. Ook al groeit er een grote boom door het beton en heb ik grote bakken met klimop en andere vaste planten neergezet, het blijft een versteende binnenplaats met een minimum aan voedsel voor vogels. Dus laat ik het afgefallen blad liggen, heb ik een voerplaats ingericht voor

bij de kern te komen die opgepeuzeld wordt. De Pimpelmezen, blauwgrijs petje en iets kleiner, geven de voorkeur aan het netje met zonnebloemzaad. Hangend in alle standen die je maar bedenken kunt en waar een acrobaat jaloers op wordt, hameren ze met hun snavel door een maas in het netje om bij de kernen van de zonnepitten te komen. Gistermiddag zag ik een jonge Pimpelmees de kunst afkijken van een Koolmees. Met een zonnepit uit de koker vloog het Pimpeltje naar een tak waar hij probeerde het onder z'n poot vast te klemmen om het op de manier van de Koolmees open te hakken. De poging mislukte volkomen, hij verloor het zaadje meteen voor hij het goed vast had. Heb ik me ingebeeld dat het vogeltje beteuterd keek? In ieder

door elkaar, inspecteert de binnenplaats zorgvuldig. Elke plant, bamboe stok of wat er ook maar staat of hangt wordt aan een grondig onderzoek onderworpen. Kijk die schaal met water, kan ik hier uit drinken, hoe diep is het water, kan ik er ook een bad in nemen, is de omgeving veilig, kan ik snel de boom in vluchten bij gevaar, of na een bad schuilen onder een struik? Alles wordt ingeprent door meerdere bezoeken per dag en dat elke dag opnieuw. Zo doen ze dat met alle plekken waar ze generatie na generatie voedsel, water en nestgelegenheid hebben weten te vinden. Dan zijn ze direct op de hoogte van elke verandering, ten goede als het een pas opgehangen pindanetje betreft, ten kwade wanneer er een boom of struik is verdwenen. En al die tijd roepen ze naar en door elkaar, de Koolmezen met een grote variatie en de Pimpelmezen met hun geluidjes zo ijl als een klokje, tsjie, tsjie.

THUISMUS

Natuuractiviteiten in Buurtcentrum De Pijp

'Planten en dieren in Thailand'

Mevrouw Sikkela de Jong vertelt aan de hand van dia's van alles over de flora en fauna van Thailand en over het reizen in dit land. Verder gaat zij kort in op de geschiedenis en het boeddhisme van het land. Dinsdag 02 november 2004 20.00-22.00 uur, toegang gratis.

Excursie naar de Hortus van de VU

Voor 50+. Een bezoek aan een interessante Hortus. Rondleiding langs vetplanten, bamboes, tropische planten in een kas en allerlei vaste planten buiten. Maandag 08 november 2004 van 10.00-14.00 uur; toegang 3,00 + strippenkaart.

Natuurochtend 'dia's van stadsnatuur'

Voor 50+. Mooie dia's van natuur in Amsterdam en een leuke doe-activiteit. Maandag 06 december 2004 van 11.00-13.00 uur; toegang 3,00.

'Geraniums, papavers & helleborussen'

Coen Jansen vertelt over verschillende interessante soorten geraniums, papavers & helleborussen. Over de opwekking van deze planten en welke soorten geschikt zijn voor een kleine tuin of balkon. Hij laat u planten zien en vertoont dia's. Dinsdag 07 december 2004 van 20.00-22.00 uur; gratis

Info: Stephen Scholte, natuureducatief medewerker
Buurtcentrum De Pijp, tel 570 96 40

Lekker uit in eigen buurt. Wijkcentrum Ceintuur te gast in het Vondelpark tijdens de open dag van het stadsdeel Oud Zuid op 9 oktober j.l.

FOTO GERT MEIJERINK

Maeve van der Steen. Ze speelde in 11 theaterstukken, 20 televisieseries, 4 televisiestukken, 4 tv-commercials, 7 films en is te beluisteren op 7 cd's.

Maeve van der Steen kwam in Amsterdam studeren aan de Academie voor Kleinkunst (tegenwoordig de Theaterschool) en had al snel haar hart verpand aan Amsterdam. Daar gebeurde het tenslotte allemaal. Na vele omzwervingen van kamertje naar kamertje kwam ze in de Pijp terecht en gaat daar ook niet meer weg. Niet in de laatste plaats omdat ze een ontzettende hekel aan verhuizen heeft. Maar de verscheidenheid aan

culturen, die je terug vindt in de winkeltjes en restaurantjes in de Pijp dragen daar zeker ook aan bij.

Haar opleiding behelsde van alles en nog wat en acteren was maar een heel klein onderdeel. Maar Maeve wilde altijd zingen en dansen, dus dat acteren vond ze niet zo belangrijk. Eigenlijk dacht ze dat dat wel vanzelf zou gaan., als het aan de orde zou komen. Inmiddels hebben we haar in ontelbare theaterstukken en televisieseries mogen bewonderen, alsmede in eerder genoemde tv-commercials en films.

Bijzondere Pijpbewoner: Maeve van der Steen

Jarenlang was zij HET gezicht van Mona. U weet wel, die vrouw die thuis zat te smullen van de door haar man bedachte toetjes. Na 12 jaar was het mooi geweest en gaf ze de dessertlepel door. We hebben het hier over Maeve van der Steen. Een veelzijdige actrice en zangeres die al 28 jaar trouw is aan de Pijp.

Werk

Haar eerste serieuze baan was in de musical 'Promises, promises' met Gerard Cox (muziek Burt Bacharach). Ze trad op als danseres en zangeres en stond zowel op het toneel als in de orkestbak te zingen. Dat was nog in de tijd dat er bij de Sleswijk Revue erg zuinig met geld werd omgegaan. Maeve was er al snel achter dat ze het zo niet wilde. Ze wilde een hoofdrol of voor film of televisie werken. Tja, en dat werd crisis. Want van de 7 afgestudeerde leerlingen van haar klas, had niemand een jaar later nog werk. Een periode van weinig werk en dus weinig geld volgde. Maar daar kwam in 1975 Natascha Emanuels op de proppen met haar bekende vrouwencabaret. Hoewel het niet helemaal was wat ze wilde, was het natuurlijk weer fantastisch om op het toneel te staan. Meer theaterstukken volgden en toen het aanbod kwam om de rol van Edith Piaf te spelen, was de keuze snel gemaakt. Acteren en zingen tegelijk, wat wil een theaterdier nog meer. Hoewel Maeve op dat moment niets met Piaf had, heeft ze zich wel helemaal op de rol gestort. Het resultaat was er dan ook naar. Terecht lovende kritieken vielen haar ten deel. Zij is een van de weinige Nederlandse zangeressen die een prachtige Franse uitspraak heeft. Als je je ogen dicht doet, dan hoor je een Française. Door Piaf te gaan spelen is Maeve een betere zangeres geworden omdat ze niet bang meer was voor dramatiek. Het heeft haar

over een drempel geholpen en daarvoor was ze in staat om Nederlands en Amerikaans repertoire ook anders te benaderen. Haar repertoire beslaat nu Franse chansons, country en ballads.

'Bij'rol

Naast zang, dans en acteren houdt Maeve zich al acht jaar bezig met het lezen van romans in de blindenbibliotheek in Rijswijk. Een project dat niet alleen is opgezet voor blinden, maar zeker ook voor (oude) mensen die slecht zien. Deze voorgelezen boeken worden digitaal opgenomen op cd-rom en zijn te leen bij de blindenbibliotheek. Ook schoolboeken voor slechtzienden en dyslectici worden hier opgenomen. Gelukkig wordt dit fenomeen steeds bekender. Er zijn heel veel mensen mee geholpen.

Maeve leidt tevens nieuwe lezers op zodat dit belangrijke werk voldoende voortgezet kan worden. Het lijkt zo eenvoudig, maar een boek hardop lezen vereist toch veel spreektechniek. Als het om een leesboek gaat, moet je tenslotte toch de spanning of de romantiek kunnen 'voelen' in de voorgelezen tekst. Bij schoolboeken moet de tekst begrijpelijk zijn en boeiend blijven, anders haakt de student snel af. Het is allemaal een kwestie van intonatie.

Maar spreken is een van de dingen die Maeve wel geleerd heeft in haar carrière. Zij deed vele hoorspelen waaronder o.a. Casanova door

Arthur Japin. En onlangs was ze nog te horen in 'Het Bureau' waarin ze een aantal rollen voor haar rekening nam. Jammer dat het hoorspel tegenwoordig niet meer zo in zwang is. Het is namelijk zo leuk om je fantasie te laten gaan als je aan de radio gekluisterd zit.

Maeve van der Steen: onthoudt die naam. U komt haar binnenkort vast ergens tegen. Als het niet in een theaterstuk is, dan wel in een televisieserie of reclamespotje. Ook een muzikaal optreden met haar pianist Michel Blokhuisen behoort tot de mogelijkheden. Naast theater, film en het muziekpodium houdt Maeve ook van lekker eten. En niet alleen eten, maar ook zelf koken en schrijven over eten. Op www.deleunstoel vindt u elke twee weken een leuk verhaaltje met een bijbehorend recept van haar hand (onder de kop Archief en dan scrollt u verder naar Bezigheden). U ziet, deze veelzijdige actrice zit niet stil. En wellicht dat we binnen niet al te lange tijd mogen berichten dat er een toneelstuk van haar hand verschijnt. De plannen hiervoor zijn al in een vergevorderd stadium. We zijn benieuwd!

ERNIE NAUTA

De vegetarische keuken

Vegetarisch eten, dus geen vlees of vis, is iets uit de grijze oudheid. Als je het gebit en het spijsverteringskanaal van de mens bekijkt, is dat helemaal niet dat van een typische vleeseter. Pythagoras, de Griekse wijsgeer, was in zijn tijd al een fervente voorstander van vegetarisch eten. Er zijn vanaf de oudheid altijd al groepen mensen geweest die vleesloos door het leven gingen uit overtuiging. Pas eind vorige eeuw ontstond het vegetarisme, toen een groep Engelsen zich zelf tot officieel vegetariër benoemde. De vegetariër was in vroegere dagen meestal ook geheelonthouder en rookte niet. Een soort 'terug naar de natuur mens'.

De vleesloze keuken is de laatste jaren steeds meer in de belangstelling komen te staan. Hele groepen mensen koken regelmatig vegetarisch, maar eten op z'n tijd best een lekkere biefstuk of forelletje. Er zijn natuurlijk ook vegetariërs die vlees en vis laten staan omdat ze niet

willen dat er voor hun plezier dieren voor dood gemaakt moeten worden.

Saai en smakeloos? Hoe kom je er bij!

Wie denkt dat vegetarisch eten saai en smakeloos is, moet eens goed om zich heen kijken en eens een vegetarisch kookboek ter hand nemen. Er zijn vele mogelijkheden om het weglaten van vlees of vis op te vangen. En voor de fervente vleeseters onder ons: de vegetarische keuken is gezond! Denk maar eens aan het gebruik van granen en peulvruchten. Een wat ouderwets voedingsmiddel, maar boordevol goede stoffen die ons lichaam nodig heeft. Ook de veranderende manier van koken werkt in de hand dat vitaminen en mineralen beter bewaard blijven in ons voedsel. Zo langzamerhand is toch wel duidelijk dat de spierzieboontjes niet meer twintig minuten gekookt hoeven te worden, maar dat ze best even 'geblancheerd' mogen worden en daarna, bijvoorbeeld met wat geperste knoflook en een scheutje olijfolie, nog even in de wok gebakken. Heerlijk én gezond!

Cultuur en koken

Met de komst van de enorme diversiteit aan culturen in Nederland, en met name in De Pijp, is ook het aanbod van producten toegenomen. Blijf nu gewoon eens uit de supermarkt en stap een van de vele leuke kleine winkeltjes binnen met groente en fruit uit Suriname, Indonesië, Thailand, etc. Probeer gewoon eens

Kortom: vleeseters probeer eens iets anders en je zult merken dat je eigenlijk niets mist.

wat andere kruiden uit. Het kan hooguit een keertje tegenvallen. Eet lekker rijst die in vele soorten en maten te krijgen is in plaats van die eeuwige aardappel. Je zult zien, er gaat een wereld aan smaken voor je open. Doe eens iets gek met linzen, ook zo'n vergeten peulvrucht in de Hollandse keuken. En wat smaken ze lekker. De vegetarische keuken

is over het algemeen lichter verteerbaar. Het lichaam heeft niet zoveel energie nodig om de boel te verteren, wat met name bij rood vlees wel het geval is. Dat lichaam werkt zich een slag in de rondte. Kortom: vleeseters probeer eens iets anders en je zult merken dat je eigenlijk niets mist. Voor de durfals onder u heb ik hier een lekker vegetarisch recept dat

in vieren

- 2 el pijnboomspitten, geroosterd
- 5 plakjes bladerdeeg
- 3 eieren
- 100 gram Hüttenkäse of feta of blauwe kaas
- peper

(1) Verhit de olie in een pan en bak de knoflook, olijven en pijnboomspitten 2 minuten op matig vuur (het mag niet bruin worden!). Laat afkoelen. (2) Schep de goed uitgelekte spinazie door het olijvenmengsel en bestrooi het met peper. (3) Vet een springvorm van ca. 24 cm doorsnee in en bedek de bodem en rand met het bladerdeeg. Prik gaatjes in de bodem en vul het deeg met het spinaziemengsel. (4) Klop de eieren los met de yoghurt en de kaas en breng het op smaak met wat peper. (5) Schenk het yoghurtmengsel over de spinazievulling en bak de taart in 1 uur gaar en lichtbruin in een oven van 200°C. Lekker met een frisse tomatensalade.

ERNIE NAUTA

Spreekuren in De Pijp

ADVOCATENSPEEKUUR

Voor korte juridische vragen over werk, sociale zekerheid, procedures bij kantongerecht, rechtbank en familierecht (echtscheiding, kinderen).

Wijkcentrum Ceintuur, Gerard Doustraat 133, tel 676 48 00
 inloopspreekuur: di 20.00 - 21.00 uur

ALGEMEEN MAATSCHAPPELIJK WERK (AMW)

Voor problemen op het gebied van relaties, geld, verslaving, werk, rouwverwerking of gezondheid. Het AMW is volledig onafhankelijk, iedereen kan hier zonder voorwaarden of verwijfsbriefjes gratis terecht.

- ☛ telefonisch spreekuur: ma - vr 12.00 - 13.00 uur tel 673 99 94
- ☛ inloopspreekuur: ma, wo, do vr 9.15 - 12.00 uur Tweede van der Helststraat 66
- ☛ spreekuur voor Arabisch sprekende vrouwen: vr 13.00 - 14.00 uur Rijnstraat 115, tel. 570 07 00
- ☛ Turkstalig inloopspreekuur: do 9.00 - 10.00 uur Sloterkade 150
- ☛ Echtscheidingspreekuur: do 18.00 - 19.00 uur Van Tuyl van Serooskerkenplein 1

ALGEMEEN SPREEKUUR

Voor allerhande korte vragen over bijvoorbeeld huur, formulieren, schulden, bezwaren, lastige brieven, het schrijven van een brief of het plegen van een telefoontje.

Wijkcentrum Ceintuur, Gerard Doustraat 133, tel 676 48 00
 inloopspreekuur: ma - di 13.00 - 15.00 uur

BURENHULP IN DE PIJP

Voor ouderen en gehandicapten.

- ☛ telefonisch spreekuur: ma - wo - vr: tel 679 44 41

BUURTMAATSCHAPPELIJK WERK

Voor hulp, begeleiding en ondersteuning bij onder meer problemen omtrent stadsvernieuwing, wonen en huurschulden.

Buurtcentrum De Pijp, 2e van der Helststraat 66
 ☛ telefonisch spreekuur: ma - do: tel 570 96 40
 ☛ inloopspreekuur: ma 14.00 - 15.00 uur; wo 9.30 - 10.30 uur

WIJKPOST VOOR OUDEREN

Informatie, advies, ondersteuning, begeleiding en bemiddeling op het gebied van welzijn, zorg, huisvesting en financiën voor ouderen vanaf 55 jaar

Buurtcentrum De Pijp, 2de v/d Helststraat 66, tel 570 96 40
 ☛ Inloopspreekuur: di en do 10.00 - 12.00 uur
 andere dagen op afspraak thuis of op kantoor

OUDERENCONCIËRGE DE PIJP

Voor kleine technische klusjes, woningaanpassingen, tuinonderhoud en behang- en schilderklusjes voor ouderen (55+) en gehandicapten.

Lutmastraat 175
 ☛ telefonisch spreekuur ma - vr 9.00 - 10.30 uur:
 tel 679 23 22 (buiten deze uren inspreken boodschap)

BUURTCONCIËRGES

Vanuit de vier wijkservicepunten in De Pijp werken de buurtconciërges. Ze zijn dagelijks op straat tijdens hun buurt rondes om te signaleren wat er niet in orde is, zoals vervuiling, vandalisme en kapotte bestrating. Ze doen kleine klussen voor ouderen en gehandicapten, zoals het buiten zetten van een vuilniszak of het vervangen van een lampje. U kunt bij hen terecht als het gaat om kapotte straatverlichting, een burenruzie die het woonplezier bederft, maar ook als u een goed idee heeft voor uw straat of plein zoals een extra fietsenrek, speeltoestellen voor kinderen of een buurtfeest. Op de wijkservicepunten houden de wijkcoördinatoren van het stadsdeel, de buurtregisseurs van de politie, de straatmanager Noord/Zuidlijn en het Woningbedrijf Amsterdam een wekelijks spreekuur. De spreekuren van de buurtconciërges zijn:

- Wijkservicepunt Smaragd, Smaragdplein 8, tel/fax: 471 26 68
 ☛ spreekuur: 9.00 - 11.00 uur en 15.30 - 17.00 uur
- Wijkservicepunt Ruysdaelkade, Ruysdaelkade 163, tel: 672 05 38, fax: 670 65 01
 ☛ spreekuur: dagelijks 9.00 - 11.00 uur en 15.30 - 17.00 uur; do 17.00 - 18.00 uur
- Wijkservicepunt Ceintuurbaan, Ceintuurbaan 72, tel: 379 58 24
 ☛ spreekuur: dagelijks 9.00 - 12.00 uur en 16.00 - 17.00 uur
- Wijkservicepunt Gerard Dou Gerard Doustraat 86, tel: 676 34 98, fax: 673 61 18
 ☛ spreekuur: di - vr: 13.00 - 17.00 uur

HUURTEAM

Voor vragen over huurprijzen, servicekosten en onderhoudsproblemen.

Wijkcentrum Ceintuur, Gerard Doustraat 133; tel: 664 53 83
 inloopspreekuur: wo 9.00 - 12.00 uur

KRAAKSPREEKUUR

Voor praktische hulp en informatie over kraken.

De Molli, Van Ostadestraat 55 hs, tel: 676 14 27
 inloopspreekuur: ma 19.00 - 20.30 uur

MELDPUNT ZORG EN OVERLAST

voor ernstige en voortdurende overlast van lawaai, stank, vervuiling, alsmede intimidatie en agressie in huis, buiten of op de trap; eveneens voor het bezorgd zijn over buurtbewoners die mogelijk hulp nodig hebben, maar (nog) niet krijgen.

Wijkservicepunt Gerard Doustraat 86
 ☛ inloopspreekuur: do en vr 13.30 - 16.00 uur
 ☛ telefonisch spreekuur: ma, do en vr 13.30 - 16.00 uur tel: 670 29 44

NATUUR- EN MILIEUTEAM

Bewonersondersteuning natuur, milieu, en verkeer.

Wijkcentrum Ceintuur, Gerard Doustraat 133, tel: 400 45 03
 inloopspreekuur: do 13.30 - 17.00 uur

OPBOUWWERK

Voor vragen over renovatie, sloop, huurverhoging na woningverbetering en plannen voor de woning en de wijk.

Wijkcentrum Ceintuur, Gerard Doustraat 133; tel 676 48 00
 inloopspreekuur: wo 9.00 - 12.00 uur

SOCIAAL RAADSLIEDEN

Voor vragen over werk, uitkeringen, formulieren, belastingen en geldzaken. De Sociaal Raadslieden houden afsprakenpreekuur in de Buurtcentra in De Pijp:

Buurtcentrum De Pijp, 2e van der Helststraat 66, tel: 570 96 40
 inloopspreekuur: do 10.00 - 13.00 uur.
 ma en di op afspraak

Buurtcentrum Quellijn, Quellijnstraat 66, tel: 664 37 60
 inloopspreekuur: ma 9.00 - 12.00 uur, di en do op afspraak

Buurtcentrum Community School,
 2e Jan van der Heijdenstraat 75 - 77, tel: 676 29 86
 inloopspreekuur: di 9.00 - 12.00 uur,
 ma en do op afspraak

RECHTSHULP AMSTERDAM

Voor vragen over arbeidsrecht, sociaal zekerheidsrecht, vreemdelingenrecht of consumentenrecht.

Avondspreekuur Spuistraat
 Spuistraat 10, tel: 520 51 00
 spreekuur op afspraak: do 17.00 - 19.00 uur

Avondspreekuur Oosterparkstraat
 Oosterparkstraat 274, tel: 520 51 00
 spreekuur op afspraak: wo 17.00 - 19.00 uur

spreekuur met Turkse en Arabische Tolken
 Spuistraat 10, tel: 520 51 00

WIJKBEHEERDER/ WIJKCOÖRDINATOR

De wijkbeheerder, Sanne Koolwijk, beantwoordt vragen over het beheer en onderhoud van de openbare ruimte. De wijkcoördinator, Jeannette Swaab, geeft informatie over plannen en activiteiten in de buurt. Zij houden spreekuur op twee locaties:

Wijkservicepunt Gerard Dou, Gerard Doustraat 86
 tel: 6781928 (wijkbeheerder),
 tel: 6781624 (wijkcoördinator)
 Wijkbeheerder: 2e di van de maand 14 - 15 uur
 Wijkcoördinator: di 13 - 15 uur

Wijkservicepunt Ruysdaelkade, Ruysdaelkade 163
 tel: 6781928 (wijkbeheerder),
 tel: 6781624 (wijkcoördinator)
 Wijkbeheerder: 2e di van de maand 15.00 - 16.00 uur
 Wijkcoördinator: di 15.00 - 17.00 uur.

WOONSPREEKUUR

Voor vragen over huurprijzen, woonruimteverdeling, huurbescherming, onderhoud, renovaties, huursubsidie, kamerhuur en onderhoud.

Wijkcentrum Ceintuur, Gerard Doustraat 133, tel: 664 53 83
 inloopspreekuur: do 19.30 - 21.00 uur.

Exposities aan het Roelof Hartplein

Al zo'n vijf jaar volgt een hechte groep cursisten op de A maandag en dinsdagmorgen schilderlessen in buurtcentrum Lydia aan het Roelof Hartplein. Nu tonen zij hun werk. Opening vrijdag 5 november om 16.00 uur in bibliotheek Roelof Hartplein en van 17.00 uur tot 18.00 uur in buurtcentrum Lydia. T/m 30 november.

Illustratie: Steven

Inburgeren met de Pijpkrant

Naam: Khalil Al Assadi
Leeftijd: 36 jaar
Woont in De Pijp sinds: 1995

Wat doet u zoal deze week?

"Vandaag heb ik een vrije dag. Ik heb net boodschappen gedaan. Verder werk ik vijf dagen in de week bij een Maleis restaurant op de Zeedijk."

Wat heeft u gisteravond gegeten en hoe kwam u daaraan? "Gehakt met een beetje champignons, uien en courgette in de wok. Voor de helft gehaald bij de Turkse supermarkt en voor de helft

van Lidl."

U woont sinds 1995 in De Pijp. Waar kwam u vandaan?

"Ik kom uit Irak. In 1994 als vluchteling naar Nederland gekomen en eerst tien maanden in een asielzoekerscentrum in Limburg doorgebracht. Elke gemeente neemt een aantal vluchtelingen op en je kunt dan opgeven naar welke gemeente je voorkeur gaat. Naast Amsterdam

had ik Nijmegen gekozen, omdat het dicht bij de grens ligt, makkelijk om naar vrienden in Duitsland gaan. Maar dat was in 1995. Het werd dus Amsterdam."

Wat is nou eigenlijk leuk aan De Pijp? "Rustige buurt en het is er schoon. Na 9 jaar wonen in De Pijp voel ik mij er echt thuis! Je kunt er alles kopen, het openbaar vervoer is goed, weinig overlast. Het geeft mij een goed gevoel dat de wijk niet één kleur heeft. Sommige wijken hebben alleen Turken of alleen Nederlanders. De Pijp heeft van alles wat, dat moet zo blijven, dat vind ik goed."

Wat is beslist vervelend aan De Pijp? "Eigenlijk kan ik weinig verzinnen, ik ben tevreden. Alleen weinig contacten tussen burens en buurtbewoners, maar dat is in heel

Nederland. Het zou prettiger zijn als je een idee hebt wie er in je straat wonen."

Wat laat u uw bezoek zien van De Pijp? "De Albert Cuypmarkt. Stukje geschiedenis van De Pijp."

Wat is het meest vreemde dat u hebt meegemaakt in De Pijp? (Na lang nadenken:) "Je ziet hier voordeuren waar heel veel verschillende mensen met dezelfde sleutel naar binnen gaan. Daarachter moet zich dan een kleine trap bevinden met kleine deuren er aan vast. Dan vraag ik mij af, waar gaan al die mensen heen? Dat vind ik nog steeds raar, haha!"

De actualiteitsvraag: Wat vindt u van de commotie rond jongeren en overlast in de

Diamantbuurt? "Het zijn jongeren van De Pijp en dus de jongeren van ons allemaal. Dus moeten we samen daarvoor een oplossing vinden."

Welke verslaving heeft u? "Televisie, alle Nederlandse zenders en AT5 natuurlijk. Twee Vandaag, Netwerk, Nova en soms Zembra."

Wat zijn uw droomwensen? "Ondernemer worden in de horeca. Dan gaan trouwen en reizen. Naar Indonesië, Suriname, Egypte."

Welke vraag mist u en wat zou uw antwoord zijn geweest? "De vraag of ik ooit wil verhuizen uit De Pijp. Mijn antwoord: Alleen naar een betere wijk, maar die bestaat niet. De Pijp is voor mij hartstikke goed."

STEVEN DIEMEL

Tweede gebruik: Afgedankt boekenkastje

Het zal ergens eind jaren zeventig zijn geweest, toen de graficus/computertechicus Willem Snapper besloot om zijn boekenkastje van zwart gebeitst hout aan de straat te zetten.

Het boekenkastje was al bij hem sinds zijn jeugd in Bergen en meeverhuisd naar alle adressen waar hij sindsdien had gewoond, van de Rustenburgerstraat naar de Stadhouderskade, de Beemster tot aan zijn huidige adres, in de Gerard Doustraat. Het was 1 meter hoog, 1 meter breed en 30 cm. diep. De zijkant was afgetimmerd met lichtbruin bordkarton. Het was niet mooi, maar functioneel. Hij was er

op uitgekeken, vandaar dat hij het op een dag op straat bij het grof vuil zette.

Wie schetst zijn verbazing, toen hij begin jaren negentig 's avonds rond een uur of zes zijn eigen boekenkastje ineens aan de straat zag staan, honderd meter verder van zijn huis. Het zag er nog net zo uit als het er altijd had uitgezien. Zijn eerste reactie was: Te gek, wat leuk! Thuisgekomen wakte en woog hij of hij het weer wilde hebben. Na een kwartiertje nam hij de beslissing: JA. Hij ging de straat weer op, maar het kastje bleek te zijn verdwenen. Het was beslist meegenomen door iemand, maar wie?!

Willem verzamelt zijn hele leven

Boekenkastje zoals gezien door Willem Snapper

al spullen van de straat. Hij heeft er vooral mooie stoelen gevonden, waaronder Thonet stoelen waarvan de zit-

tingen kapot waren en die hij vervolgens zelf opnieuw met riet bematte. Van het computerspul dat hij aan de

straat treft, neemt hij wel vaak de monitors mee. "Vrijwel iedereen gaat tegenwoordig over op 'flat screens' en zet de oude bakbeesten aan de kant", aldus Willem. Hij kan die nog best gebruiken. De computers die hij vindt, noemt hij 'ouwe zooi'. Net als met de zaak Tonino weet hij alles dat er op staat meteen te vinden. Daar doet hij verder niks mee, want dat vindt hij indiscreet.

Hij blijft rondkijken in De Pijp. Want hij weet zeker dat hij hier op een dag het ooit afgedankte boekenkastje uit zijn jeugd terug zal vinden en het meteen naar huis zal dragen, na derde gebruik.

SANDRA VAN BEEK

Quicksand-kunstproject in De Pijp

De stel-je-voor-posters van Oliver Ressler.

Geluiden en gekleurde lichten op de Amstelbrug, een gevilde leeuw aan een paal voor de Heinekenbrouwerij, voorgedragen interculturele gedichten en verhalen op een bakfiets als kathedraal, het is er allemaal in De Pijp tot januari 2005, onder de noemer 'Quicksand in De Pijp'. Het is een kunstproject voor de openbare ruimte van De Pijp. Daarvoor bezon een aantal internationale kunstenaars zich op deze buurt. Op wat hen opviel. Wat maakten ze?

Foto SKOR

'Gevilde' leeuw voor Heineken Brouwerij van Dormeuil

Er is één project in de kunstoperatie 'Quicksand' (=drijfzand) dat mij met enige verbazing is opgevallen in de buurt. Maar ik was me er niet bewust van dat deze er deel van uitmaakt. Het zijn de in het oog springende affiches 'Stel je voor' met een rode balk en een direct aansprekende, duidelijke tekst in zwarte letters. Ik zag hem wel een paar keer op de Ferdinand Bolstraat/hoek Eerste Jan van der Heydenstraat. Hij is geplakt op een container of pomp van de bouw van de Noord-Zuidlijn: "Stel je voor een maatschappij waarin de bevolking meer invloed krijgt en meer medezeggenschap over het bestaan."

En die andere kunstprojecten dan? Met de speciale editie van de Pijpkrant fietste ik op zaterdagmiddag in de richting van de Ruysdaelkade. Tussen de etalages van de prostituties moet zich een raam bevinden, waarachter een (erotische) fotosessie te zien is van de Fransman Jean-Luc Moulene. Het zou 'iets' zijn met lichaam en hoofd. Hoe ik ook keek, er viel me niets anders op dan een stukje van een wit tanga broekje in een raam, een man die in een slecht zittende witte broek de ingang van een kamertje indook en een vrouw in een te strak om haar lichaam geperst hemd.

Ik gaf het zoeken op en fietste de Ruysdaelkade af in de richting van de Stadhouderskade. Aan de noordwestelijke punt kwam net een jongen de deur uit van het typische gebouw dat daar staat. Op de deur zijn een aantal 'Stel je voor'-affiches geplakt. Dit blijkt het gebouw - vroeger een gemaal - van SKOR, de Stichting Kunst en Openbare Ruimte. Deze stichting is een belangrijke initiatiefnemer van dit kunstproject. De jongen, Kevin Koekkoek, is de

op z'n kant in het raam, maar ze werkten niet!"

Ik fietste weer naar de Stadhouderskade om te zien wat zich op de hoek van de Ferdinand Bol bevindt. De jongen had gezegd dat er 'iets' met dieren was op de vier bruggen, die naar De Pijp leiden. Ik keek links, rechts en nog eens, tot ik hoog in een paal voor de Heinekenfabriek een gevilde leeuw zag hangen! Ik keek naar de toeristen

kwam, klonk net een zwak applausje vanuit een hoek van de speeltuin. De laatste van de drie voorlezers, Basema Salman, had net op een omgebouwde bakfiets als kathedraal de laatste zin gelezen uit 'De Kleine Lantaarn' van Kanafani.

Daar trof ik Herbert Koops van Buurtbeheer de Pijp, de andere initiatiefnemer van dit project. Terwijl hij samen met Kevin Koekkoek de ingenieuze kathedraal-bakfiets van de

"Zagen zij de gevilde leeuw wel? En wie het zag, zou die de verborgen boodschap van de bedenker Renaud Auguste Dormeuil erin ontdekken?"

die zich onder de paal verzamelden voor hun bezoek aan Heineken. Zagen zij de gevilde leeuw wel? En wie het zag, zou die de verborgen boodschap van de bedenker Renaud Auguste Dormeuil erin ontdekken? Namelijk, dat de dierenhuid tentoongesteld is om aan te geven dat "de maatschappij ons vandaag de dag net zo zwak maakt, als wij door onze identiteit in de gemeenschap zijn". Zo staat het in de krant. Daarin staat ook, dat er om zes uur op het Hercules Seegersplein 'verhaal halen' zou plaatsvinden, van verhalen van auteurs van verschillende culturen. Zou. Want toen ik aan-

Peruaan Jota Castro ontmantelde, vertelde hij dat ze in verband met Ramadan het uur van de vertellers hadden vervroegd naar vijf uur, omdat er grote kans was dat de kinderen om zes uur zaten te eten. Per slot ging het er in het verhaal halenproject om mensen van verschillende culturen te bereiken. Erica Eijssker, die dit project organiseert, drukte me meteen een aantal flyers in de hand van het aangepaste programma. Het vindt nog plaats op de verschillende pleinen in de buurt.

Zie ook www.skor.nl

Ik droop af naar de Nieuwe Amstelbrug, waar ik een paar keer links en rechts overheen liep om de geluiden op te vangen en de gekleurde lichten te zien oplichten, die de Mexicaan Sebastian Romo daarin en op heeft aangebracht. "De interventie op de brug biedt meer dan een focuspunt in de vorm van een kunstobject. Het project richt zich op de mensen zelf die het middelpunt zijn en dat ook voelen. Daarbij geholpen door kleur-, licht en geluidseffecten. Mensen kunnen zelf beslissen welke betekenissen ze willen ontlenen."

Ik wist niet welke. Alleen het bordje dat aan de brug bevestigd is met de simpele tekst "Gebouwd 1902. Herbouwd 1986" had betekenis.

Op de terugweg mijmerde ik wat over het ruimtelijke en de begrenzing van het kunstproject. Ik vond de affiches, die ik aanvankelijk al gezien had, toch het meest effectief en geslaagd. Er zijn ook briefkaarten van. Het is bedacht door de Oostenrijker Oliver Ressler. Hij gebruikt de posters als verbeeldingsruimte: "Verbeelding is een erg sterk bevrijdend instrument. Als je je niet iets anders kunt voorstellen, kun je er ook niet naartoe werken." Juist. Daarna zag ik nog een STEL JE VOOR affiche hangen: "Stel je voor dat je voor inzet en opoffering wordt beloond en niet voor de macht." Helaas. Het yoga meditatatiecentrum ging er overheen ...

SANDRA VAN BEEK

*De monitors werken doorgaans

Verhalen vertellen op de bakfiets kathedraal van Jota Castro.

Foto GERT MEIJERINK